

BARBARA BROEKMAN

‘DE HAND VAN DE KUNSTENAAR IS NIET ALLES’

Tijdens de opening van Ware Aard laat Barbara Broekman me lachend weten geen antwoord te gaan geven op mijn vraag wat haar kunst anders maakt dan dat van anderen. Ze zegt: ‘Zoiets zeg je toch niet van jezelf?’ Ik geef toe dat de vraag een lichte provocatie is, waar de meeste geïnterviewden bescheiden en schuchter op reageren met ‘Dat moet iemand anders maar zeggen.’ Broekman verzoekt me vervolgens zelf wat over haar kunst te zeggen. Dat doe ik graag: deze kunstenaar valt op door haar eigenzinnige werk, waarvoor textiel telkens de basis vormt. Ook opvallend: ze bedenkt als het ware het kunstwerk, baseert zich voor het beeld op foto's, verwerkt dit in haar ontwerpen en laat de vervaardiging van het eindresultaat vervolgens over aan anderen.

Broekman: ‘Er zijn mensen die het vreemd vinden dat ik de productie uitbesteed, en sommigen vinden het zelfs eigenlijk niet kunnen dat de kunstenaar niet zelf met zijn eigen handen het werk heeft gemaakt. Maar als ik die kunstwerken zelf zou moeten maken, was ik een jaar bezig

geweest met één werk en zou ik stilstaan in mijn ontwikkeling. Dat je echt de hand van de kunstenaar in het maakproces moet kunnen zien is echt onzin. De hand van de kunstenaar is niet altijd alles.’ Heeft ze daar een voorbeeld van? ‘Neem nou Corneille: zijn vroege werk was fantastisch. Daarna ging hij veel commerciëler werken, wat op zich geen probleem is, maar de bezieling ging wel uit zijn kunst, ook al maakte hij dat nog steeds zelf.’

We staan samen voor Broekmans Moeder en Kind: Cuba: een groot, geborduurd kunstwerk. Het werk wordt in India geborduurd, opvallend genoeg door mannen. Broekman: ‘Je ziet misschien niet mijn handwerk in het kunstwerk terug, maar wel dat van degenen die het vervaardigd hebben. En ik vind het zelf geweldig om hun handschrift in het werk terug te zien. Dat is toch mooi?’

Neem ook een kijk op barbarabroekman.nl om meer over Barbara Broekman en haar kunst te ontdekken.

Barbara Broekman

